

KIADÓ HIVATAL:

Szikes Antal könyvnyomdája, hova az előfizetési pénsek, hirdetések és minden a kiadóhivatalt érdeklő közlemények küldendők.

NYilttérben egy sor közlési díja 10 krajcár.

Hirdetések jutanyos áron vétetnek fel.

SZARVASI LAPOK

TARSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.

SZARVAS VÁROS HIVATALOS LAPJA.

ELŐFIZETÉSI ÁR.

Egész évre 5 ft. — kr.
Félévre . . . 2 ft. 50kr.
Negyedévre 1 ft. 25 kr.

SZERKESZTŐSÉG.

Belicsey-ut 15. szám
hova a lap szerelmi részé
illető közlemények küldendők.

Készítők nem
adnak vissza

Járdáinkról.

Szarvas város a modern építkezés tekintetében csak a legutóbbi években kezd számvetően előre haladni. Több mint százezer forint befektetéssel egy szép virágos építetett a község, az evangélikus egyház pedig felépítette második templomát a régi vásártéren. Létesültek azonkívül több csinosabb magánépületek is. Utcáinknak körburkolattal való kiépítése ügyében is tettek intézkedések, amennyiben már ezen tavasszal megkezdik a Túzok utcának kikövezését.

Arról tehát szó sincs, hogy ne haladnánk. Igaz, hogy még most is csiga lassúsággal, de azért csak megyünk előre, hogy évtizedek mulasztásait helyre hozzuk.

Szarvasnak, nézetünk szerint, most legégetőbb kérdése gyalogjáróinak rendbehozása, mert tényleg oly rossz járdáink vannak, hogy azokon csak mi benszülőttek vagyunk képesek járni, mi is csak a legnagyobb óvatossággal és körültekintéssel, s bizony velünk is megtörténik, hogy cserben hagy művészetünk, s akaratlanul közelebbi érintkezésbe lépünk a földdel.

Ha sár van, akkor rák módjára, a helyett hogy előre haladnánk minduntalan hátrafele eszünk. A járda egyik téglája lejjebb van, mint a másik, s jó szerencse, ha lábtörés nélkül végig tudunk rajta haladni. Pallóinkkal is így vagyunk. A nagy esőzések alatt a palló alapja kiázik s az egész alkotmány összevissza hajlik. Sáros vagy fagyos időben valóban

boldog lehet az a halandó, kit hivatása, kötelessége az utcára ki nem szólít.

Képviselő testületünk 1893 évi május hó 15-én tartott népes közgyűlésén elvben egyhangulag elhatározta, hogy a város főbb utcáit annak idején aszfalttal kiépített, elhatározta továbbá, hogy a városháza előtti gyalogjárót a községi közmunka alapot terhelő 2360 ft költséggel probakép aszfalttíroztatja s ha a próba beválik, akkor fog érdemleges határozatot hozni az aszfalt járdákról. Ezen 400 négyszög méternyi aszfalt burkolat a magyar aszfalt társaság munkásai által 1894 évi április hó elején tényleg el is készült s a forgalomnak átadatott.

Majdnem két éve tehát, hogy egy kis darab aszfaltunk van. Ez idő alatt minden érdek lődő láthatta, hogy mily óriási különbség azon vagy pedig a mi téglajárdáinkon járni.

Láthattuk, hogy míg a téglajárdákat esős, sáros időben tisztántartani nem lehet addig az aszfalton a legnagyobb sár idején is kényelmesen járhatunk.

Gyalogjáróinkat ugyanis mihamarabb rendezni kell, mivel a mostaniak nem csak szépséget és kényelmet, de közbiztonsági szempontból is kifogás alá esnek. S hamar bele kell mennünk ebbe a nagy munkába üdvös dolog jól megfontolnunk e kérdést nehogy nagyképi krajczároskodással oly költségbe verjük magunkat, melynek semmi hasznos eredménye nem lesz.

A téglajárda előállítására négyszög méterenként 90 krba kerül, s tapasztalás szerint négy év múlva teljesen önkre van téve, az aszfalt

járda igaz, hogy 5 ftba kerül négyszög méterenként; de eltart legkevesebb 25 évig. Tehát huszonöt év leforgása alatt az aszfalt járda behozatala által négyszög méterenként 40 krt meg is takarítunk, s e mellett egy minden tekintetben megfelelő járda birtokába jutunk.

Ez is mutatja, hogy mennyire igaza volt Dr. Krcsmárik János járási főszolgabírárnak midőn a milleniumi esztendő legelső képviselői közgyűlésen üdvözölve az új képviselőt, figyeimébe ajánlotta a modern haladást s helyesen jegyezte meg, hogy sokszor a legnagyobb pénzüsszegeknek a szükséges dolgokra való idejekoráni feláldozása képezi a legnagyobb takarékoságot.

Hiszen szó sincs róla ezekben fog nekünk az aszfalt kerülni, de épen a jozan takarékoság elve int bennünket arra, hogy e járdát, a növekedő igényekkel is számolva, mielőbb létesítsük.

Tudjuk hiszen tapasztaltuk a multban is miszerint fel tognak merülni a képviselő testületben olyan hangok, hogy minek nekünk az az aszfalt, hiszen a régi időben a dudva is megtette.

Hát ilyen dologgal kár előállni, miután a folyton növekedő közterhekkel szemben nekünk is a haladás terére kell lépünk.

Lesznek talán olyanok is, kik az aszfalt helyett a betonjárda mellett fognak kardoskodni, mint a melyek tényleg olcsóbbak (de rosszabbak is) az aszfaltnál. Hát erre csak azt válaszolhatjuk, hogy a szakértők sem tudják annak tartosságát és ellenálási erejét a hővel faggal szemben.

TÁBOZA.

Korán!

(Elbeszélés.)

Irta: V. G.

I.

— Jó hogy jön, doktor — magára vártam. Üljön le. Tanácsát akarom hallani.

— Vajjon mi tárgyban? — kérdi a doktor. Majd figyelmesebben vizsgálva a gróf arcát, megütözéssel folytatja: — de az Isten szerelméért; gróf úr, ön iszonyú rosszul néz ki. Tegnap teljesen jól nézett ki. S ime egy éj alatt ekkora változás! mint valami skeleton, olyan!

Az öreg doktor nem igen tanulta el a fiatal tudor urak ama szokásait, hogy betegeiknek ha a halálos tusát vívják is — egyre bókolnak: kitűnően néz ki — óriási haladás — biztos a siker . . .

Nem, ez már a régebbi több igazat mondó korból való ember. Megmondja kereken, úgy ahogy látja, az igazat.

A fiatal gróf valóban iszonyúan nézett ki amint ott ült karszéke váncosai közé temetkezve.

A bő reggeli kabát alatt még jobban látszott vézna összesott termete, s a megyszívörös selyem váncosra visszahanyatló arca sápadt fákó színét kellemtelen élénkséggel emelte ki az élénk színű alap.

Lassú, vontatott hangon beszélt a gróf. Szinte látszott rajta, hogy nehezeze esik a beszéd, csak néha csillámlottak egyet az álmatag fényű szemek — mint

mikor a hamvas zsarátnak alól ki-kí száll egy lebbenő fényű szikra.

— Nem aludtam az éjjel ugyszólván semmit . . .

— Pedig nem ártott volna a nagy egészségének — mormogja a doktor.

— Mindég tépelődtem, gondolkodtam. S végre is elhatároztam, amit már magának mondtam is. Vagy lehet, hogy eddig nem mertem mondani, mindég rosszul voltam . . .

— Bezzeg most jól van!

— Persze hogy nem jól, de jobban. Skülönösen, mikor vele beszélek, azt hiszem visszatér ereimbe a régi tűz — szívembe a láng, karomba az erő. No de, hiszen ismeri Olgát. Jár Barányi grófékhoz.

— Hogyne járnék. Olga comtesse egy aranyos gyermek, s azt is tudom, hogy a gróf szerelmes belé, de azt is hiszem, hogy a grófnak felesleges is mondanom talán, hogy az a házasság ha létrejönne: a legnagyobb örültség lenne.

— Miért?

— Mert ön nem nőülhet. Mert beteg ember, mert a boldogság önnek a halála lenne. Roncsolt szervezetét tönkretenné a boldogság izgalma.

— És azután?

Az orvos megdöbbenéssel néz reá. Alig akkr hinni a füleinek. Ez az életéhez eddig görcsösen ragaszkodó ember beszél így.

— Azután . . .

— No is mondja doktor. Azután elmegyünk a csendes emberek közé. A magamforma élőhalott egy perc boldogságáért odaadhatja ezt a rongy toldozott-foltozott életét. És ha tudná, hogy szeret!

A doktor megint akart valamit mondani, de még ideje korán elharapta a szót. Csak azt akarta mondani, hogy erősen kételkedik benne, hogy a dominiuma nélkül is szeretné. Csak egyet rándít a vállán. Csináljon a gróf amit tetszik. Ő megtette a kötelességét, megmonta, hogy örültség.

— Persze hogy az, édes doktorkám, csakhogy a legkedvesebb örültség. No de hát beszéljünk másról. A porokból keletű adagot veszek naponta. S higye el, olyan ifjunak, erősnek érzem magam. Csak az éjjeleim azok iszonyúak. Nem tudok aludni. No de hát majd alszom eleget. Hanem mielőtt elaludnám a világ legboldogabb embere akarok lenni.

. . . Őült, örült — gondolja a doktor magában míg az előszobában keresi a botját meg a kalapját.

II.

Olga comtesse a menyasszonyi ruháját próbálgatta a nagy állóütkör előtt, mikor benyit a szobába az apja, az öreg Barányi gróf. Öszecsettentette az ajkait a szép leány láttára.

— Remek vagy kicsikém!

Az is volt. A hosszú uszáju habos selyemruha még jobban kiemelte délczeg termete arányait, hosszú szőke haja kibontva omlott patyolat vállára, s mint egy királynő oly büszkén, délczegen állt ott szinte hivalkodva teljes szépsége bübájával.

— Remek vagy kicsikém! Érdemes érted tiszser is, nem csak egyszer meghalni.

— Gondolod? — kérdi gúnyosan Olga.

— Hogyne gondolnám. Te igaz, itt volt a völégényed orvosa. A vén bolond azt beszélte, hogy tartal-

Gyulán és Mezőtúron, hol a beton be van hozva látják, hogy az nem felel meg a célnak.

Nyilvánvaló tehát, hogy úgy takarékosági, mint célszerűségi szempontból egyedül az aszfalt az, mely teljesen megfelel, mert tartóssága évtizedekre szól s bár alkalmazása drágábbnak is tűnik fel, tényleg semmivel sem kerül többbe a téglajárdánál.

Az újonnan megalakult városi képviselő testület szíves figelmébe ajánljuk a fenti sorokat s azt hisszük, hogy a lakosság egy nagy részének óhaját eseteljük, midőn kérjük arra, hogy a köznevelési programjainak kérdéséről még ez évben megoldani, illetve az aszfalt behozatalát programjába, megvalósítandó tervei közé felvenni sziveskedjék.

Adóffizető.

Kiállítás a hó alatt.

Csendben, zajtalanul, de a multak iránti kegyelet és a jövőbe vetett hit ünnepies hangulatával léptük át Magyarországot millenáris esztendejének küszöbét. Jégkéreg borítja a természetet, de a hó felett, Petőfi szavai szerint, „Piros rózsza koszorúzza a telet”. Piros rózsája a kegyeletnek, a reménynek, a nemzeti öntudatnak és ezer év viszontagságai után a békés fejlődés és hatalmas lendület áhítatának.

Ünnepies hangulat szállja meg a tömegek szívét és mindenki érezi, hogy a most reánk köszöntött új esztendő a történelem ritka évfordulói közé tartozik. Ezer év nagy idő egy nemzet életében és ritka az a nép, mely állami fennállását ily hosszú időre kiterjeszteni képes lett volna. Az ókor kultúrnépei között Judaea Persia, Phönícia, Hellas, Róma, egy sem érte meg fennállásának ezredik évét és az újkori nemzetek között sincsen Európában egy sem, mely ugyanazon földrajzi határok keretében, ugyanazon állami szervezet mellett ősi alkotmányának eredetét, az uralkodó faj változatlan supremáciájával mellett, ezer évre kiszámíthatná.

Nagy népek és nagy birodalmak pusztultak el, mialatt a magyar válságos, nehéz viszonyok között, tatártól, töröktől, gyakran

önkezetől is vérezve, hősi bátorsággal megtudta védelmezni nemzeti önállóságának csaknem szakadatlanul ostromolt védő sánczait. A mostan élő leghatalmasabb nemzetek is ezer év előtt még alig léteztek; az orosz még adót fizetett a tatárnak, lengyelnek, Anglia még meg sem kezdte nemzeti alakulásának physiologiai procezzusát; a francia még nem állapította meg állami határait, a német szét volt tagolva és az olasz nép századokon át a pápa világhatalma alá tartozott. Azok a népek pedig, melyek a magyarokkal együtt ezer év előtt léteztek, életviszonyaikban annyira elváltoztak, hogy rájuk ismerni se lehet.

A lengyel fel van osztva, a bolgárt elnyelte a szlávok, a bajor és szász más földrajzi és jogi határok között él, mint azelőtt, Velence hatalma teljesen aláhanyatlott és Dalmácia melléktartományává süllyedt. Csak a magyar faj tartotta magát és nem hódolt meg senkinek, amint hogy ő sem iparkodott soha magába olvasztani vagy leigázni más népet. A hódolt népek, mint azt Munkácsy Mihály honfoglalási képe is mutatja, szabadon és önérvényes megadással járultak a hódító Árpád elé, hogy felajánlják neki földjüket, mert a hódító hadvezér nem kívánt maga előtt látni rabszolgákat, csak alattvalókat. Talán jobb lett volna, ha a századok beolvasztó politikája által Magyarországon is úgy, mint Franciaországban, Angliában és Németországban történt, az összes nemzetiségek egy egységes egyneművé alakultak volna át, de a magyar nép többre becsülte a szabadság független érzését, semhogy attól bárkit is megfosztani iparkodott volna.

Igy él ez a nép, csaknem minden fajrokonság nélkül, magára hagyatva immár ezer esztendő óta itt Európában és államfentartó tulajdonságainál fogva még sok száz év történelméből ki fogja venni a maga részét a jövőben is. Az isteni gondviselés különös kegyelme segítette eddig és tizedik szekulumában megifjúdott újra. Azért ifju vértől pezsgő lelkiülettel méltó, hogy megünnepelje évezredének dicső emlékét és kettős arczzal, mint Janus, messze időkre vissza pillantva, büszke önérvénytel, és rendíthetetlen bizodalommal előre is szegezze tekintetét,

mely a multak emlékeiből a remény szálait szőheti tovább, a jelenkor fejlődésének ragyogó sugaraiival.

Tízszázados kultúránk hazai fejlődését és nemzetünk életképességét az emberi tevékenység minden terén, az országos ünnepélyek központját képező millenáris kiállítás lesz hivatva minden irányban kellő módon méltóan feltüntetni. A modern Magyarország életerős produktív képességének bemutatása mellett, retrospektív kiállításunk a történelem rég letűnt korszakait is fel fogja eleveníteni. A régi ereklyék gyűjteménye, régi épületek, műemlékek, szobrok, képek, műkincsek, fegyverek, okmányok és mindenféle régi magyar emlékek összeállítása különös specialitását fogják képezni ennek a szó szoros értelmében igazi nemzeti kiállításnak, mely történelmi részének különös vonzereje által felkelti az eddigi összes kiállításokat, melyek eddig csaknem kizárólag az ipari haladás és nemzetgazdasági termelés versenyképességének igazolására szorítottak. A magyar nemzet örökös harcaiban és létfenntartásáért vívott küzdelmeiben sok becses emlék elpusztult, de annál becsesebbek és értékesebbek lesznek előttünk azok, melyek a hazafias kegyelet által az ország különböző vidékein számunkra eddig megőriztettek.

A mi Magyarországon és hazánkra vonatkozólag külföldön régiség csak található, az mind össze van gyűjtve és vagy eredetiben, vagy hű másolatban művészi utánzattal lesz látható a május 2-ikán kezdődő és valószínűleg a késő őszi hónapokba nyúló kiállítás, melyet előreláthatólag a külföldről is tömegesen fognak látogatni. Napról-napra érkeznek már az érdekesnél érdekesebb történelmi reliquiák és az ipari cikkek szállítása is már a jövő hóban megkezdődik. Az összes csoportok befejezték előkészítő és előjegyzési munkálataikat. Eddig 16,000 kiállítónál több jelentkezett, mely az eddigi összes országos kiállítások jelentkezőinek számát messze túlhaladja. Körülbelül kétszáz nagybbszabású és kisebb, de remekül kiállított épület készen áll és ezek közt a történelmi főcsoport: Vajda Hunyad vára, az ősrégi jáki templom és Mária Terézia

lak vissza ettől a szerinte örült lépéstől. A gróf nem éli túl az esküvő napját. Megöli az izgatottság. Nyugodt élet mellett még elhuzhatná egy évig is, de így vége lesz. Nincs egy ép idege, Arzenikum-porokkal él folyton — azok öntenek bele naponta életet.

— Nem éli túl az esküvő napját? — mondja gúnyosan a leány a szép arcját egészen elrutitja az az ördögi tekintet mely körül reá — hát aztán? akarom én, hogy tovább éljen? Elmehet oda, ahova való.

— Igazad van kicsikém. Majd meg gyászolom.

— A fekete szín pompásan illik ugyanis arcsod tekintetélhez

— Azután...

— ... Less belőled a legszebb övegy asszony s a leggazdagabb...

— Papa — szakítja félbe az apja beszédét — mikor fogtok a közjegyzőhöz menni.

— Esküvő előtti nap.

— Jól van. Hagy kérlek magamra. Le akarom vetni a ruhát.

Olga magára maradt. A pamlagra dőlve átengedte magát a gondolatának, álmának, melyek fényesek s ragyogók voltak mint egy világos májusi éjszaka.

Szegénységéből, melynek nyomorát a gróf cím kétszeresen türelhetlenné tette — egyszerre, hogy kibontakozik sorsa, a borongós jelent a jövő ügy világítja be mint az égbolt sötét felhőit egy egy cikázó villám.

S a gazdagság, a fény álmoképei között a jövőbeli férjnek semmi hely sem jut. Miért is rontaná a harmoniát. Neki már akkor semmi dolga sem lesz. Különben Olga a lelkiismeretét teljesen tisztának érezi. A gróf maga akar áldozat lenni. Bolond lenne, ha el nem fogadná. S szépsége teljes tudatában godljano el,

hogy tulajdonképpen tőle áldozat ifjusága s érintetlensége teljes bájában ragyogó arcját átengedi csak porczára is a nagy beteg mohó csókjainak.

III.

Kevés nap választja el már őket az esküvő napjától.

Ott sétálnak kart karba öltve a park egy elhagyott csöndes útján. A gróf arcza ki van pirulva, ajka majd kicsattan, szeméi pedig csak úgy ragyognak.

Az arzenikum nagyobbított adagja pompásan működik. Még sohasem érezte magát ilyen ifjunak, ilyen boldognak, ilyen szerelmesnek.

Erei kidagadnak homlokán, ajka reszket a belső tüztől, amint átöleli a reásimuló karcú alakot. Olga ráhajítja fejét a gróf vállára, s úgy suttog a fülébe: enyelgő pajkos szavakat.

Azután leülnek az egyik gyepamlagra a csöndesen hullámzó kis tó partjára. A feljök hajló fűzök egészen elfűdik a boldog párt. A víz habos tükréről enyhe alkonyi szellő száll feljök s egészen összekuszálja Olga haját. Jegyese megigazítja a selyem szálakat, s izgatott és reszketeg hangon beszél.

Olga észreveszi, s mondja is, hogy menjenek be. — Megárt magának a hűvös szellő.

Dehogy árt. Végtelen jól esik, mert úgy érzi, hogy rögtön lángot vet minden ere, minden idege.

Szive oly erősen dobog, hogy kabátja finom posztóját megmelegeli a lázas dobogás.

Olga egy kedves olasz barcarolle-ba kezd.

A dal csattogva kél a szép ajkáról s a gróf reszketeg, lázasan vonja magához a leányt, ajkát letapasztja csókjal — a daloló ajak elhallgat, folytatja a dalt fennt a lombok között valami kis madár. A fűzombok csöndesen inganak a boldog pár fölött. A

tó habjai lassú zsongással csapódnak a parthoz — elnyomja a szerelmesek boldog suttogását.

A lenyugvó nap kíváncsi sugarait nem ereztették be a fűzombok reszkető gallyai, melyek óvólag berúttak a szerelmesek felé.

IV.

Másnap reggel pedig odahaza halva találták a gróft.

Boldog volt, hát utána meghalhatott. Ugy sem kívánt egyebet. A sors megadta neki amit kért.

A ravatalt a Kalotay-kastély nagy termében állították fel.

A száj szögletéből egy vörös vérvonal húzódik végig az arczon. A fekete szederjes ajkak szorosan össze vannak csukva. A besott szemgödöréből a megüvegesedett szemek mereven bámulnak ki.

A ravatal körül tipegő öreg doktor elmondja mindenkinék, hogy a gróft a szerelem ölte meg.

— Gyenge konstruktív — idegek túlfeszítése...

A halott szeme nyitva van. A családtag suttogva beszél, hogy vár valakit, mert csak olyan halottnak marad nyitva a szeme, a'inek a ravatalához nem jön el, akit várt. Ha eljön: majd becsukódik.

El is jött. Szemében könyök voltak, kezében virágok. Nyugodt, felséges és hideg volt, mint egy gyászoló Istennő.

Csak mikor hazatért, akkor tört ki agyongyötrött lelke minden keserűsége. Menyasszonyi ruháját darabokra tépi, s maga ott hanykolódik a selyem rongyok között, hosszú haja sűpri a földet.

Igazán gyalázatos dolog is volt attól az embertől, hogy legalább egy pár napot nem tudott még várni.

Ritkaság egy játszmát ilyen rútul elveszíteni...

korabeli renaissance-épülettel, az ország faluja a magyar és nemzetiségi utczával, hol a magyarországi vidékek népélete lesz bemutatva, az óriási iparcarnok, mezőgazdasági, gyáripari, tengerészeti, hadügyi, pénzügyi, közlekedési, közoktatásügyi, bányászati stb. monumentális nagy épületek, a közegészségi, meteorológiai, borászati, halászati, cukorgyári, tejgazdasági, malomipari s száz más pavillon a hóval fődött fehér lepel alatt egy mesebeli város kiemelkedő pontjait képezik. A nagykövuton épült kiállítási város nem sokára be fog népesedni a kiállítandó tárgyak sokaságával, ünneplő, közönség és külföldi látogatók seregeivel. A világ minden tájairól, messze országokból, Amerikából, Indiából, Egyiptomból, Olaszországból, Angliából, Francia-, Német-, Törökországból és a szomszédos keleti tartományokból egyre-másra jönnek a jelentések, konzulátusoktól, társulattoktól, hatóságoktól, melyek tömeges és csoportos látogatásokat jelentenek.

Az érdeklődés a folytonos előkészületekkel együtt halad és mire a hó elolvad és a tavaszi enyhe szellő meglebben, Magyarország kiállítása a népek testvéri érintkezésének gyűlhelyévé fog válni.

Magyarország ezeréves története sok ellenséggel való küzdelmünkkel van tele; az ezer év végén sok barátot fog szerezni nekünk az az ünnepi alkalom, hogy a külföld hazánk kulturális életképességéről a kiállításon saját szemével fog meggyőződést szerezhetni. De magunk is fogunk belőle tanulni és azért bizvást elvárjuk, hogy a kiállítás nemcsak dicsőségünket fogja emelni a külföld előtt, de hasznos iskolája is lesz mindazon törekvő elemeknek, melyek Magyarország jövőjét a komoly munka és nemzeti haladás biztos sikerétől várják és reménylik.

Fekete József.

Hivatalos közlemények.

Örökösödési eljárás. Az örökösödési eljárásról szóló 1894. évi XVI-ik törvényzikk az 1896. évi január hó 1-ő napján lépett hatályba.

Ennek a törvénynek egyik lényeges intézkedése az, hogy ha a hagyatékhöz ingatlan tartozik, az örökösödési eljárásnak van helye akkor is, ha az örökösök mindnyájan nagykorúak.

Ez áll arra az esetre is, ha az elhalálozás 1896. évi január 1-je előtt történt. Ugyan azért az örökösöknek érdekükben áll, hogy ily esetekben az örökösök halálától számított három hónap alatt, ha pedig a haláleset az 1896. évi január hó 1-je előtt történt, az ettől a naptól számított három hónap alatt maguk kérjék a kir. járásbírósnál vagy az örökösödési eljárás megindítását, vagy az örökösödési avagy hagyományi bizonyítványok kiadását, mert különben a hagyatéki eljárás hivatalból fog megindítani.

Szarvason, 1896. jan. 25.

Az előjárók nevében:

BANKÓ GYÖRGY,
bíró.

Ujdonságok.

— Szegény gyermekek felruházása. 46 szegény sorsu és árva gyermek didergő arcáról szarította föl a fagyos könnyeket a nemessen érző felebaráti szív. A rom. kath. iskolákban ugyanis f. h. 20-ikán, Méltóságos gróf Bolza Géza és angyal jószágú neje jelenlétében osztott szét, a nagylelkű alapítványok kamatján és a Méltóságos grófi család 50 frt. adományán beszerzett nagy mennyiségű ruházat, melynek értékét, a nemes lelkű grófi pár jelenléte, az örömtől repeső gyermek sereg előtt nagyban fokozta és örökre emlékeztetéssé tette. Ez ünnepélyes alkalommal Szirmay L. Árpád plébános és Konvalins Ferencz egyh. gondnok is jelen volt, kik a ruházat beszerzésében nagy fáradságot fejtettek ki. Szirmay L. Árpád plébános szokásos szép

beszéd mellett adta át a ruházatot, miután köszönetet mondott a jelenlevő magas vendégeknek és a fáradságot nem ismerő gondnoknak.

— **Kassai közgyűlés.** A helybeli kaszinó f. hó 19-én tartotta az évben első közgyűlését, melynek tárgyai közül — a jelenlegi kaszinó helyiség eladása, az új helyiség bérszerződésének megbeszélése és az új helyiség elfoglalása — emelkedett ki legjobban. Az eladással már tisztában áll a kaszinó, a menyiben Mészáros Gusztávnéval az adás-vevési szerződést megkötötte. Az előjárósággal hat évre kötött bérelti szerződés is a képviselőtestület jóváhagyása után rendben lesz, miután jóleső örömmel várjuk a hurcolkodási időt, a szeptember elsejét.

— **Az önkéntes tűzoltó egylet közgyűlése.** Folyó hó 19-én tartotta meg önkéntes tűzoltó egyletünk évi tisztújító közgyűlését. A közgyűlésen egy a pártoló mint a működő tagok szépszámmal jelentek meg, s a régi tisztviselőket egyhangulag újra megválasztotta. A tűzoltó egyesület évi jelentését 'jövő' számunkban fogjuk közölni. Ezzel felelmitjük, hogy Gróf Bolza Géza főparancsnok ismételtén 50 frotot adományozott az egyesületnek.

— **Adózók figyelme.** A törvény értelmében a betáblázott adósság (akár egyesek, akár pénzintézetek javára) mérséklőleg hat a föld és házadó utáni pótdó kivetésénél. Például, ha 1000 forint adósság nyolczas kamatra van betáblázva, úgy 8 frral, 10000 frt adósság ugyancsak 8 kamatra betáblázva, 80 frral szállítja le a pótdótd, vagyis minden forint kamat után tíz krajcár engedtetik az állami adóból. De hogy az adózók ily kedvezményben részesüljenek, szükséges, hogy adósságaikat ily célra szolgáló nyomtatvány felhasználásával a községi adóügyi jegyzőnél bejelentés, mert az adóelengedés csak az évenkénti bejelentés és nem hivatalos nyomozás alapján történik. A bejelentések törvény értelmében január hó végéig vétetnek fel az adóügyi jegyző által.

— **Kandidáló közgyűlés.** A járási főszolgabíró a folyó hó 25-én tartott kandidáló közgyűlésen Janurik Pál bíró és Lustyik János esküdt leköszönése folytán a bírói állásra kandidálta: id. Gaál János, Csicsely Pál és Melis Jánost, a képviselő testület pedig az esküdt állásra kandidálta: Podani Pál, Medvegy János, Farkas György és ifju Litauszki Györgyöt. A választás folyó hó 29-én — szerdán — délelőtt 9 órakor fog a városházánál megejtetni.

— **Eljegyzés.** Brachna Lajos helybeli cukrász eljegyezte Förrhész Irmát — Kisberről.

— **Meghívás.** A szarvasi tanítóképzővel kapcsolt elemi gyakorlóiskola felévi vizsgálatát f. évi január 30-án, csütörtökön dél után két órakor tarja saját tantermében. Azon t. cz. szülők, kik kedves tanuló gyermekeik előmenetéről meggyőződni óhajtanak, a részvételre tisztelettel fölkértenek.

— **Uj doktor.** Glasner Adolf az összes jogtudományok tudori oklevelet e hó 25-én megnyerte. Gratulálunk.

— **Korcsolyázók figyelme.** Mint értesülünk e hét folyamán a jégpályán a korcsolya sport kedvelők estélyt rendeznek. Fényes kivilágításról s zenéről gondoskodik az élelmes Konrád János.

— **A vármegye rendkívüli közgyűlése** február hó 3-ikára van kitűzve. A számos és közötté nagyfontosságú ügyeket magába foglaló tárgysorozatot már szétküldték a megyebizottsági tagoknak Az állandó választmány közgyűlést megelőző ülése január hó 31-én lesz.

— **Az ezüst hatosokat, vagyis tizkrajczárosokat** a köznép nem akarja fizetés gyanánt elfogadni, mert azt hiszi, hogy azok a forgalomból kivonattak. Ebből sok kellemetlenség és bosszúság keletkezik s ezért helyén valónak találjuk a népet felvilágosítani az iránt, hogy az ezüst hatosokat még nem vonták ki a forgalomból, azoknak meg van a teljes tiz krajczár értékük s azokat bátran el lehet és el is kell fogadni ez év végéig fizetés gyanánt.

— **Az országos államrendőrség.** A vidéki városok rendőrsége a közel jövőben államosítani fog, még pedig akként, hogy első sorban a törvényhatósági városok rendőrségét államosítják. Az államosítására vonatkozólag még Hieronymi Károly kész tervezetet hagyott hátra, mely részleteiben is ki lett dolgozva. Ha kormányválság nem jött volna közbe, már a kiállítás előtt az országgyűlés elé került volna a tervezet. Perczel Dezso belügyminiszter azonban most egészen átdolgoztatta az eredeti javaslatot s már ez is készen áll, de a millennárius ünnepi év miatt csak 1897-ben, vagy legfeljebb a jövő őszi ciklusban kerül a képviselőház elé. Az új tervezet alapját az képezi, hogy a törvényhatósági és rendezett tanácsu városokban az állami és közrendészet funkcióit az állam saját közegeivel látja el. A rendőrigazgatósági hivatalokat a csendőrküldeti parancsnokságoknak megfelelőleg állítják fel, általában a rendőrséget a csendőrséggel szorosabb kapcsolatba hozzák. A rendőrigazgatóságokból négy a tiszai vidékre, kettő a Dunántúlra esik. Eredetileg a királyi táblák színhelyén tervezték az igazgatóságokat, de ez nagyon költségesnek látszott s mivel amúgy sincs semmi összefüggés e két intézmény közt, lemondtak erről az eszméről s a csendőrpáncsnokságokat vették alapul. A központi rendőrség Budapesten lesz s innen fog történni az igazgatás is. Most dolgoznak a költségvetésen. A belügyminiszter tudvalegleg néhány hónap előtt felszólította a törvényhatóságokat, hogy rendőrségük költségvetését küldjék be. Ez alapon fogják kivetni az egyes városok hozzájárulási költségét.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:
SZIKES ANTAL.
Társ-szerkesztő: MIHÁLYI JÓZSEF.

„Képes Családi Lapok“

A legolcsóbb és azért a legelterjedtebb képes hetilap. Megjelenik minden héten bő szépirodalmi és ismeretterjesztő tartalommal és külön beköthető regény-melléklettel.

Havonként kétszer „Hölgyek Lapja“ czimű félfres mellékletet ad, párisi divatképekkel és bő divat tudósítással.

A „KÉPESCSALÁDILAPOK“ olyan szellemben és irányban van szerkesztve, hogy ifju és öreg külön s együttvéve élvezettel olvashatja.

A „KÉPESCSALÁDILAPOK“ ba a régi és újabb írói és költői gárda minden számottevő tagja dolgozik.

A „KÉPESCSALÁDILAPOK“ nak regényei, elbeszélései, rajzai, humoreszkjei, költeményei kedélynemesítő olvasmányok, iránycikkjeivel a társadalom minden kérdéseire kiterjeszkedik, Orvosi és egyéb cikkei pedig tanulságosak.

A „KÉPESCSALÁDILAPOK“ minden évben négy regényt ad mellékletül még pedig csinos színes borítékkal, éves előfizetőinek.

A „KÉPESCSALÁDILAPOK“ borítéka szellemes és szórakoztató csevegések, illetve kérdések és feleletek tárháza.

A „KÉPESCSALÁDILAPOK“ előfizetői díjtanuln közölhetik gondolataikat az „előfizetők postájában.“

A „KÉPESCSALÁDILAPOK“ képei lehetőleg alkalomszerűek, díszesek és tanulságosak.

A „KÉPESCSALÁDILAPOK“ 1896. január első számával XVIII-ik évtolyamba lép.

Ez ujévi számában következő érdekes és kiváló közlemények jelentek meg:

Csendes világ, regény, Beniczky Bajza Leukétól; Zsvfordulón, költemény, Jámor Lajos tól; Régi történet, beszély, Lauka Gusztávtól; Hogyan ruhászkodjunk télen? orvosi cikkk, dr. Fodor tanártól; Bálután, vig monolog, Oláh Györgytől; A költő, költemény, Feleki Sándortól; Versököné, költemény, Rudnyánszky Gyulától; Boldogujévet! életkép Mericzyné Karossá Irmától; Megnyugtató történet, freskó, Krudi Gyulától; Én is! regény, Tolnai Lajostól.

Mutatványszámokat bármikor szívesen küld A „KÉPESCSALÁDILAPOK“ kiadóhivatala Budapest Vadász-u. 14. saját házában

Előfizetési árak
A „KÉPESCSALÁDILAPOK“ ra a „Hölgyek Lapja“ czimű divatlappal és a regénymelléklettel együtt:

Egész évre 6 forint.
Fél évre 3 forint.
Negyed évre 1 forint 50 kr.

FIGYELMEZTETÉS.

A ki 3 új előfizetést gyűjt s az előfizetési összeget egyszerre beküldi, annak elismerésül egy díszes emlékkönyvet küld a kiadóhivatal.

Kérjük az előfizetéseket megújítását s lapunknak az ismerősök körében terjesztését

Aki az egész évre szóló hat frtnyi előfizetési összeget 80 kr csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi annak elismerésül 4 regényt küldünk; a kt 3 frt előfizetési összeget 40 kr csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld, annak két regényt küldünk elismerésünk jeléül, és a ki csak 1 frt 50 krnyi negyedévi előfizetési díjt 20 kr csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld, annak a kiadóhivatal egy regényt küld jutalmul

Előfizetéseket (a hónap bármely napjától) elfogad a „Képes Családi Lapok“ kiadóhivatala Budapest, Vadász-utca 14. szám.

H I R D E T É S E K.

Az 1896. ezredéves kiállítás alkalmából az államtól engedélyezett

II. Magyar osztály sorsjáték

Kibocsátás 120 ezer sorsjegy 45007 három osztályba osztott nyereménnyel és egy jutalomdíjjal.

Huzások: I. osztály 1896 február 5-8-ig a II. osztály 1896 márczius 11-14-ig a harmadik osztály 1896 május 12-28-ig.
Árak az első osztályra; 1 egész 20 frt egy fél 10 frt egy tized 2 frt 1 huszad 1 frt. Teljes sorsjegyek árai — minden osztályra érvényes — 1 egész 60 frt, 1 fél 30 frt, 1 tized 6 frt 1 huszad 3 frt.

A nyeremények teljesen adó- és illetékmentességet élveznek és minden levonás nélkül fizettetnek ki, a huzások az állami hatóságok felügyelete alatt állanak és egy kir. közjegyző jelenlétében ejtetnek meg.

Miután a sorsolási tervezetet fentebbiekben közzé tesszük, egyben tudomására hozzuk, hogy a sorsjegyek máától fogva a falragaszokon jelzett elárúsítóknál a fenti eredeti árakon kaphatók. Budapest, 1895. december 24-én.

Magyar osztály sorsjáték-igazgatóság.

Minden
3-ik sorsjegy
nyer.

Még soha nem létezett nyereményesélyeket

nyújt az államilag engedélyezett

Minden
3-ik sorsjegy
nyer.

II. Magyar Osztály Sorsjáték

45007 három osztályba osztott pénzneremény 9 200,000 korona összértékben.

Legnagy nyeremény a legkedvezőbb esetben

EGY MILLIO korona.

Az I. oszt. huzása 1896. február 5-8-ig

A II. osztály huzása 1896. márczius 11-14-ig

A III. osztály huzása 1896. május 12-28-ig.

Nyereménytervezet.		
Nyeremény	korona	korona
1	80000	80000
1	60000	60000
1	40000	40000
1	30000	30000
1	20000	20000
1	15000	15000
1	10000	10000
2	8000	16000
8	4000	32000
10	2000	20000
13	1000	13000
100	400	40000
860	200	172000
9000	80	720000
10000 nyeremény összesen		1268000

Nyereménytervezet.		
Nyeremény	korona	korona.
1	100000	100000
1	60000	60000
1	40000	40000
1	30000	30000
1	20000	20000
1	15000	15000
1	10000	10000
2	8000	16000
8	4000	32000
10	2000	20000
13	1000	13000
100	400	40000
860	200	172000
9000	120	1080000
10000 nyeremény összesen		1648000

Nyereménytervezet.		
Nyeremény	korona	korona
1 jutalomdíj	600000	600000
1	400000	400000
1	300000	300000
1	200000	200000
1	100000	100000
2	40000	80000
2	20000	40000
5	10000	50000
10	8000	80000
34	6000	204000
100	2000	200000
200	1000	200000
2650	200	530000
22000	150	3300000
25007 nyeremény és egy jutalom		6284000

Arak az I. osztályra: 1 egész 20 frt egy fél 10 frt egy tized 2 frt egy huszad 1 frt. Teljes sorsjegyek árai (mindhárom osztályra érvényes): egy egész 60 frt egy fél 30 frt egy tized 6 frt egy huszad 3 frt ajánlja és szétküldi az összegnek előzetes beküldése mellett vagy utánvéttel.

Heintze Károly, Budapest, Szervita-tér 3.

Sürgöncim LOTTOHEINTZE, Budapest.

Biztonság szempontjából ajánlatos, hogy a sorsjegyeknek ajánlott levélben való küldése kivántassék és a fenti eredeti árak mellett osztálysorsjegyeknél ajánlott levele: portója és a nyereményjegyzék díja fejében 25 kr. — teljes sorsjegyek megrendelésénél pedig portó és 3 nyereményjegyzékért 50 kr küldendő be, az első magyar osztálysorsjáték alkalmával tisztelt vevőim között a következő főnyereményeket osztottam ki: négyszáz- kétszáz- és százezer koronások stb.

Hirdetmény.

A gróf Apponyi Antal úr tulajdonát képezett, de báró Hirsch Mór úr által megvett csaba-kis-kondorosi 1770 hold, — Csaba szentmiklosi 1310 hold, és a Csaba nagymegyeri 386 hold

első rendű szántó föld

a rajta levő majorsági épületekkel és kastéllyal együtt öt holdas parcelláktól feljebb, tetszés szerinti területekben előnyös feltételek mellett el fog adni.

A vevők a folyó év október hó elején léphetnek birtokba.

Felhívtnak a venni szándékozók, hogy a feltételek megtudása, — esetleg kisebb-nagyobb vevő csoportok alakítása, és a vételbiztosítása végett

február hó 2 án vasárnap d. e. 10 órakor

B. Csabán az aradi ipar- és népbank b.-csabai üzleti helyiségében (Biener féle ház) megjelenni sziveskedjenek.

B. Csaba 1896 január 18.

Matzner Alajos,

morvaszentjánosi lakos, báró Hirsch Mór úr aradalmi tisztartója.